

Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου 1929

ALBANIA

Ἐν Τυρνάβοις 3 Δεκεμβρίου 1929

Ἡ συνάδελφος καὶ θυγάτηρ
«Δημοκρατία» τοῦ Ἄργυ-
ροχάστρου κηρύττει οὐ-
πὲρ τῶν νῶν ἀνθρώπων.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Νέα Περίοδο·
νέα στοιχεῖα» ἀναπτύσσουσα ἐν κυρίῳ
ἄρθρῳ διὰ μακρῶν τὸ θέμα τῆς συ-
μφεται ἐν τέλει κατὰ τῆς παλαιᾶς νοο-
τίας πλειόνων ἀντιπροσώπων τοῦ «Ἐθ-
νους», τὴν ὑποκαταστάσιν τῶν ὁποίων
ζητεῖ δι' ἐνεργείας νέων ἐκλογῶν, ἐπὶ
τῇ βάσει ὅμως τοῦ νοσητήματος, τῆς ἀ-
μέσου καὶ ὄχι ἐμμέσου ἐκλογῆς αὐτοῦ
ὧς αὐταὶ ἐγένοντο μέχρι σήμερον, δι'
ἐκλεκτόρων.

Τὰ οὖν οἱ σημειῶνται βουλευταὶ τῆς Ἀλβανίας δὲν ἐστάθησαν οὐδόλῳ, εἰς τὸ ὕψος των εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅπως ἐπίσης γεγονὸς ἀναμφισβήτητον εἰ αἱ οὖν ἀπαντες οὗτοι διωγθῶσαν ἀπὸ τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, ψεφθέντες παρ' ἐλαχίστων, φόβῳ προσελθόντων, ἐκλογέων, τῆς μεγάλης μεριδὸς τῶν Ἀλβανικοῦ λαοῦ, ἀποτελουσῶν τὰ 90 ἑκατοστὰ αὐτοῦ παντηγοῦκῳ, ἀποσχούσῃ, ἐπὶ τότε κωμικῶν ἐκλογῶν.

Πιστοὶ τηροῦνται τῆς ἀλβανικῆς «μπέ-
σας» τὴν ὁποίαν ἔδωσαν εἰς τὸν αὐθέν-
την των ὅτι πρωτότυποι «ἔτοι βουλευ-
ται ὑπὴρξαι τέλει τοῦτο νευροσά-
στων κινούμενοι καὶ ... ποιούμενοι κα-
τὰ τὰ νεύματα τῆς «Nalt Madheni»
δηλ. τῆς Α. Ψυχῆς; Μεγαλεῖοι ἦτο·!
πρὸ τῆς «Οὐκίας ὑπέκωμιν ἐν τῇ ἐπι-
τρέψει» καὶ de jure καὶ de facto ἐπι-
ἐνδοξον θρόνον τοῦ Σκεντέρμπεη.

Εἶναι γνωστὴ ἡ καὶ τὸ ὑπερδοκίμης αὐτὸ διάστημα τακτικῆς τῆς περιφροῦν ταύτης ἐθνικῆς ἀλβανικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ ἑλλομένης πρὸς τὴν «σιωπλήν» ἀκαδημίαν τοῦ Βουλαιῶν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἦσαν πολλὰ καὶ ὠμόλουν ἐλάχιςτοι. Μ. λι; δὲ τελευταίως; παρὰ ἐκείνη π.δ. συγῆ; τῆς τακτικῆς, τῆς συγῆς τῆς ἑα ἐπὶ τῇ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως; Κ.δ.α, τῆς ὁποίας ἐπεδιδῶ; τῆν πῶσιν, π.δ. μεταδῶν τῆς ἐπικειμένης λόγος, τοῦ ἀρσενικοῦ ζητήματος διὰ τῆς ἀπαιτίας τῶν τῶν τῶν φλίκων ἐξ ἡ.τ. γονίκα καὶ συμφῶν τῆς, ἥρκεσεν ἡ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἐκδόσεως τῆς ἐπιθυμίας τοῦ «Μπρέ» ἵνα ἀνακρούσων πρὸς τὴν πῶσιν καὶ ἐπιλήσμονες τῶν σιωπηλῶν καθηόντων τῶν Παρὰ τῆς βουλῆς, ἐν ᾧ ἀφ' ἐτέρου τοῦ ἐξ ημετέρας, αἱ ὁποῖαι δὴ τότε σοβαρώτεροι ἐν ἀλβανίᾳ ἐπαύθησαν ἐπ' ἀόριστον διότι... ἐδόλμησαν τὰ δοχληθῶν μὲν ἡν κυβερνητικῆς αἰν!...

Ἀκούε ὁ Ζῆλ, εὐχὴ ἐν τῷ πρῶτῳ, ὡς
 τοῦ Κώστα τὸν υἱὸν ἂν προσδυναστεύον
 του δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ἀποχωρισθῇ αὐ-
 τοῦ ἐδικόλου, θέλων δὲ νὰ θέσῃ τέκνον
 εἰς τὸν περὶ τὴν Κυβερνήσειν αὐτοῦ θρό-
 νον ἐκάλεσε πλῆσιον τοῦ ἐν Χ.Π. Βιγνέλην ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολικῆς ἀντι-
 ποθετικῆς ἀλλὰ καὶ ... Πρῶτον τῆς
 Βουλῆς εἰς τὸν ὅποιον φέροιται εἰπὼν·
 «Τι εἶναι αὐτὰ ἡ Βιγνέλη ποῦ κα-
 μνετε κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς μου; Ε-
 πιθυμῶ αὐτοὺς δὲ θρόνος νὰ ἐκτινῇ
 Ὑπάρχει νὰ σοιήσῃτε σύ, εἰς τὴν ἐξ-
 οὐς συναδέλφους σου πρὸς αὐτὸ τὸ
 συμφέρον των!». Τι μποροῦσε ὁ Τζᾶ
 (μπαρμπά) Βιγνέλης νὰ ἀντίστη κατὰ
 τῆς κατηγορηματικῆς ταύτης ἐπιθυμίας
 τοῦ ἀνθέντου του; Ὑποκλιθεὶς βα-
 ρύνοντα πρὸς Ἀδικοῦ μετέβη πρὸς συν-

ἵσταν τῶν συναδέλφων τοῦ πρὸς τοὺς
 ὁποίους ἐξέδωσε τὴν Ὑψηλὴν ἐκτιμή-
 σιν πρὸς τὴν ὁποίαν συνεμαρτυρή-
 σαν ὅλοι πάντες τὸν ὅτι οὐκ ἔστι ἀδύ-
 νη Βουλὴ ὑπερδραματίζουσα ὑπὲρ τῆς
 Κυβερνήσεως. Κώ τ' αὖ ἐν τῇ ἀπαρτίσει
 τῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι
 ἄλλο ἐπιφανὲς τὸ... μέγ' μεταρρυθμι-
 στικὸν! ἔργον τῆς ἀλ' αὖ καὶ συνηγοροῦ-
 σαι ἐν τῇ ταχείᾳ λύσει τοῦ.... ἀγχο-
 στικῷ ζητήματι!

Καὶ ἐρωτῶμεν τώρα τὴν συνάθετον
«Δημοκρατίαν» Εἰς τί θὰ χρησιμεύ-
σουν οἱ νέοι ἄνδρες, ὅταν δὲν θὰ δύ-
νανται οὗτοι νὰ ἔχουν ἀντίθετον γνώ-
μην πρὸς τὴν τοῦ αὐθέντου τῶν; Διο-
νὶ τόις καλοῖς εἶναι καὶ οἱ παρόντες Νέ-
οι ἄνδρες, μὲ ἀπόλυτον ἀρχοντα οὐ
χορούμενον τῶν προσόντων ἐκείνου. τὰ
ὅποια περικύπτει ἐν τοῦ, κυβεῖν ἡμε-
τῶν Κρατῶν ὧν ποιεῖται μίαν ἢ ἀν-
τάδελφος (Ιταλία καὶ Τουρκία) τοῦ πα-
ράδειγμα τῶν ὁποίων θέλει νὰ μιμ-
νηθῇ δὲν δύναται νὰ συνεγασθῇ. Ἐν-
πρῶτον τοῦ θὰ ἐξήλθουν οὗτοι δὲν πο-
τε ἐκκαλύπτει τὰ κυβεῖν τὴν τὴν χῶ-
ρον τῶν, θὰ ἦτο ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν
ἐξέφω ξένων λογῶν σφετερισθέντων
τὴν ἀρχὴν καὶ δυνάμει ἐξέφω ξένων
καὶ τῶν χαφιῶν του διατηροῦντος αὐ-
τὴν, χάριν τοῦ ὁποίας υπεδουλοῦν-
εἰς τοὺς προτάτας του τὴν πατρίδα
του.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,"

Ἐν Τσαμνιά, 1 Δεκεμβρίου 1929

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπέτε-
λει καὶ ἡ Κοινότης μας πανδῆμον καὶ σεμνὴν
πρωτῶς τὸ μνημόσυνον τοῦ ἱερομάρτυρος
Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου. Ὡ-
πὸ τοὺς ὁλόκους καὶ τοῦ ἡμετέρου κεντρ-
κοῦ ναοῦ, ὅπως ἐγὼ εἶπα κατὰ τὴν ἡμέραν
ἐκείνην ποταγοῦ, ὅπου τελεῖται ἐλ-
πίς ἡ ἀνιμάρκτις τοῦ ὅλου, ἀνεμάρτυρον
ἐπιμνημόσυνον δεήσει καὶ εὐχαὶ ὑπερ-
παρασχομένη, ἐναντὶ ἐκδοῦναι σφάγιον
μα εἰς τὸν βωμόν τῆς Πατρὸς καὶ τῆς
Θεοῦ. Ὁρᾶτε καὶ οὐκ εἰς τὸ φρικτὸν τοῦ πᾶν-
τος πιστοῦ ὁμοφρονίου, εἰς ἅς καὶ ἐμ-
φανίζονται τὴν διακρίνουσαν τὸν Ἑλληνα
Κλήρον ὕψιστην ἀρετὴν τῆς ἀντιπύσεως.
Οὐδ' εὐνότης τῆς Σχολῆς μας καὶ ἡ Ἀδ-
Πατριᾶς δια συγκατηματικὸν λόγον ἐξο-
χάσθη ταῖς κατὰ τὸν ὑπερῆχον Ἱεραρχίαν
καὶ ἐτόνισεν τὸ μέγεθος τῆς δουλείας τούτου,
καταστάσας δια τούτης ἀξίαν τοῦ πανε-
ληνίου θαύματος καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐφρο-
μοσύνης. Ἰὸ ἐκκλησιαστικὸν πνεῦμα καὶ
γενναῖως προσέφερε τὸν ὁβολόν του εἰς
τὸν περιαχθέντα δίσκον δια τὴν ἱστορίαν
ἐθνικοῦ μνημείου εἰς τὸν χύσαντα τὸ τίμι-
ον αἷμα τοῦ ὑπερ Πίστews καὶ Πατριδws.
Ἐπίσης συμμέτερος τοῦ πᾶν λαοῦ ἐφα-
νορ καὶ ἡ μαθητιώσα νεολαία.

Προκειμένου περί ὑπερόχου ἐν π ᾱ σ ι
προσωπικότητος, οἷα ἡ τοῦ ἁ ο ι δι μ ο ν
Σμύρνης Χρυσόστομου, ἐγράφησαν κλει-
στα, θα γυφῶσι δ' εἰς το μέλλον πλειό-
τερα, ἐξείρονται τὴν σχεδὸν ὑπεράνω-
πον θυσίαν του. Συνδεόμενος μ τὰ τῶν
ἀειμνήστου διὰ προσωπικῆς φιλίας, τῶν
χίν. Ἄλλοις καὶ ἄλλος θαντακτῆς τῶν
ἡμεῶν τὸν κ ἰ τ ο υ ι ἁ ἁ τ ο υ ὅς ἡμεῶν

ἡμεῖς τὸν μαρτυρικὸν τοῦ θανάτου τὰς δι-
 κάλας πύλας, ᾧ Ἐθνὸς καὶ Ἑκκλησίᾳ ὁ
 ἁγνεύων εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην του, ἔξ ἀ-
 φορητῆς δημοσιεύσεως ἐπιστολῆς του σχε-
 τιστῆς μετὰ τὸ πένθημα τοῦ «Μονογραφί-
 περὶ τῆς ἐν Ἡεῖρω κόμης τοῦ Ἰσταν-
 τᾶ» δημοκρίτως περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν λόγῳ
 βιβλίῳ μου ταῖς ἐξῆς: «Ὁ Σμύρνης Χρυ-
 σόστομος ὁ Κωνσταντῆ, ἐτ' Ἑτοχίας τῆς
 Ἑταχίας Προόδου, ἐκρευνῶν δι' ἀγρίως
 τῷ 1922 ἐν Σμύρῃ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν
 Τούρκων ἀκατάληπτον τῆς, παλαιᾶς,
 ἐκεῖ καὶ μετὰ τῆς ἀπομύων νύκτος τοῦ Ἑλ-
 ληνικοῦ στο τεύματός, βασανθεῖ, ἔκων
 ὡς ὑπὲρ Πίστης καὶ Πατρίδος καὶ κα-
 στάς ἔξωθεν διὰ τὸν ποικιλοῦ ἀ εἶδον καὶ
 τοῦ ἡρώχου τὸν θανάτον νὰ ἐνθουσι-
 σθῇ μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ Πανθέῳ τὸν ἀ-
 γίων τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρησάντων
 Καὶ βεβαίως ἡ Ἑκκλησία μας ἡμεῖς ἐν τι-
 νὰ θὰ καταστήσῃ ἐν νεομύρῳ Χρυσό-
 στομον ἐν τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων» (Σελ.
 377) — Καὶ ἡγίασμα ὄντως ὁ αἰδὶμος
 Χρυσόστομος ἐν τῇ συνειδήσει παντός
 Ἑλληνορθοδόξου, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀνεμ-
 γύνηται εἰσεῖς ἐπισήμως περὶ τῆς Ἑκκλη-
 σίας μας ἁγίου.

Ο Σερβ. Μητροπολίτης Παράμυθιας
 καὶ Φιλικῶν Κύριος Ἀθηναγόρας, λα-
 βὼν ἀπορροαὴν ἐξ ὅσων ἄλλοις ἐγράφη εἰς
 τὴν «Ἐλευθερίαν» καὶ εἰς τὸν ἐν Ν. Ὑό-
 ρκ «Ἐθν. Κήρυκα» περὶ τῆς ἐπικρα-
 τείας, ἀνὰ τοὺς ἐνταῦθα συνθηθεὶς ἐπὶ τελέ-
 σεως τοῦ ἀνταγρῶν τοῦ Γάμου περὶ με-
 σίας ἡμέρας ἐν μουσικότητι, ἵνα μὴ προ-
 τέρον ἢ ἐχθρὰ πρόσωπα, ἔχοντα ἐκ τῶν δι-
 κερῶν γυναικῶν, πτωσκεινοῦσιν ἐκτε-
 λετῇ, «καταψύχον» τοὺς νε νύμφους, ἀε-
 λουσεν Ἐγκύλιον πρὸς τὰς Κοινότητας
 τῆς «Ἐπαρχίας» του. Διὰ ταύτης, σημειού-
 μεν τὴν γε οὖν αὐτὴν προέληψιν, ἀπαγο-
 ρεύει αὐτοὺς ὥς εἰς τοὺς ἑε εἰς τὰ ἐν ο-
 γῶνι τοὺς γάμους μουσικῶς ἐν νυκτὶ. Οὐ-
 τὸν, ἄξιον ἔχει καὶ πατριετῇ προνοήτης τῆς Ἀ-
 Σιο-σμοτικῆς, διὰ ἐκπορεύσθῃ ἡ περὶ «μα-
 γῶν» βλαπτικῆς αὐτῇ προέληψιν. ἡ ἀντι-
 βαίνουσα εἰς τὰ τῆς θρησκείας μας ἡ ὅσον
 σα μεσαιωνικῶν δεισιδαιμονικῶν καὶ ἡ κα-
 ταμαρτυροῦσα διανόησιν ἀναξίαν τοῦ ἐν
 ᾧ ᾤμεν αὐτῶν. !

[illegible]

τὸ πλῆθος ἤγιντο ἐξ εὐγενούς καὶ ἀξιεπαί-
νον ἀρετῆς. τῆς Χριστιανικῆς μετριοφρο-
σύνης, καὶ ἤθελον καὶ εἰν ποικιλεμένην
ἐφαρμοσμένην τὸ «μηγνώντω ἡ ἀρετή σου
τί ποιῇ ἡ δέξ' αὐ!» Ἐλησμόνησαν ὁμῶς ὅ-
τι τὸ Εὐαγγελικὸν τοῦτο ρητὸν πρέπει νὰ
ἐφαρμόζεται εἰς τὸς καὶ ἰδίαν πρός ἰδίαν
τάς εὐγενεσίας. Ἀλλ' ὅταν αἱ εὐγενεῖαι αἰ-
χρὸς γενικώτερον χαρακτῆρα, πρέπει νὰ
ἐξαγγέλλονται δημοσίᾳ καὶ νὰ ἐξυμνών-
ται καὶ ἄλλοι εἰς ὁμοίας ἐθνικὰς πράξεις,
ὡς οὐθὺς τὸν αἰ εἶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ τοῦ
Υπομονῆς τῆς Παιδείας.

N. Νίτσος

ΣΗΤΗΜΑΤΑ = | ΚΑΙ | =

ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ
Καὶ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐν ἑμὲ
τὴν τοῦ ἡεροβουλικοῦ, τὴν
παραθεοῦσαν ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου
μετὰ τοῦ ἡεροβουλικοῦ
ἀντισυνταγματικῆς κ. Β.
κρουστάλλης, εἶπε τὰ ἐξῆς
ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Πλειστάκις ἔσως θὰ ἠκούσατε τὴν
ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου τῆς ἑορταζο-
μένης σήμερον Ἀγίας Βαρβάρας,
πρὸς αἰτίδος τοῦ Πυροβολικοῦ, χά-
ριν ὅμως τῇ μνήμῃ αὐτῆς καὶ τῇ
μὴ γνωριζόντων τὴν ἱστορίαν τῶ
μαρτυρίου τῆς θὰ μοι ἐπιτραπῇ ἡ σύν-
τομος ἐκείνη ὁποῖα αὐτοῦ

Η δὲ τοῖς μεγαλομάρτυς τοῦ Χρ
 στῦ καὶ προσέτις ἡ τῶν Ἀγία
 Βορβάρῃ ἐρενή τῃ ἐλ γυναικὶ εἰδω
 λολατρῶν ἐν Ἡνωτῷ εἰ τῇ Σ
 οῦνις τῷ 290 μ. Χ. Ἦν τῇ ἐλ χήκαθ
 ἦν ὁ χριστιανισμὸς καταδιωκόμενος
 ἀπεινῶς πλὴ τῶν φε σταχῶν εἰδωλ
 λατρῶν ἀγωνίζεται ἐρομῆς καὶ με
 ταδώσῃ τὰ θεῖα αὐτοῦ φῶτα εἰς τοὺς
 εἰδωλολατρῶν κόσμον μετὰ τῶν
 φρικανικῶν διωκτῶν αὐτῶν ἦτο καὶ
 ὁ πικρὸν τῇ Ἀγίας Βορβάρας μο
 σχοῦτος ὅστις τὰ πύχνη πλουσιώτα
 τος καὶ ἐδιδόκει πλεῖστα λαμπρὰ
 σονοικέσια μετὰ εἰδωλολατρῶν προσέ
 τεινενεῖς τὴν μονογενῆ αὐτοῦ θυγατέ
 ρα τὴν Ἀγίαν Βορβάραν ἥτις ὅπως
 ἅπαντα τὰ ἀπέρωτον ἀσχημῆ καὶ
 ὅσον ἀσπασθεῖσα κρυφίως τὸν Χρι
 στιανισμὸν ἀφωσιώθη εἰς τὸν

Ἡμερ' ἑνὴν ὁ πατήρ τη· διέταξεν
γὰ οἰκοδομητῇ ἔσθινεν τοῦ πύργου
του λουτροῦν με· αὐτὴ παρά· ῥα ἀλλή·
ἡ Ἁγία Βαρβάρα ἐλοφειλὴ ἵστα τῆς
ἀπουσίας αὐτοῦ ἔειπεν τῷ χρίστῳ
να κτίσῃσι κτία παύθησα· Κατὰ
τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁ Διοσκύρου· ὁ
πετίμησε δηλοῦντα τὸ· χρίστας ὁ
τὸ τρίτον παύθησεν, πρὸς πρόλη·
ψιν δὲ τιμωρίας τούτων παρουσι·
σθεῖσα ἡ Ἁγία Βαρβάρα ἐδήλωσεν
ὅτι αὐτὴ διέταξε τούτω καὶ τούτω
πρὸς συμβουλισμὸν τῆς Ἁγίας Τριά·
δος ἐξ ἧς καὶ μόνης φωτίζεται ὁ Κό·
σμος ὅλος καὶ συγχρόνως ἔχαμε τὸ
σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

ταύτη ἡς θυγατρὸς τοῦ ὁ Δισοκοῦ.

ἡ δὲ χηρὴ ἔτην.